

Nr 3.

Av herr **Fahlén m. fl.**, *angående utredning och förslag i fråga om pensionering av skogsvårdsstyrelsernas personal.*

På sin tid uppdrog ett gemensamt möte med rikets skogsvårdsstyrelser åt en kommitté att utreda och avgiva förslag rörande frågan om beredande av pension åt skogsvårdsstyrelsernas tjänstepersonal. Ett av dessa kommitterade uppgjort förslag till ordnande av denna viktiga fråga blev av ett senare möte med skogsvårdsstyrelserna godkänt och torde hava numera trätt i tillämpning inom ett flertal skogsvårdsstyrelser. En mängd svårigheter hava emellertid visat sig förbundna med ett ordnande av ifrågasvarande spörsmål inom varje styrelse för sig. Därtill kommer, att då berörda förslag byggts på den s. k. sparkasseprincipen, det måste bliva relativt dyrt och följaktligen för både styrelserna och personalen betungande.

Redan vid tiden för skogsvårdsstyrelsernas ovanberörda beslut hade Kungl. Maj:t tillsatt sakkunniga för att verkställa utredning, huruvida och på vilka grunder en centralisering av pensionsanstalter, understödda av staten, lämpligen borde kunna genomföras. Kommitterade hade ock uppmärksammat detta, men ansågo sig icke kunna då föreslå åtgärder för att få skogsvårdsstyrelsepersonalens pensionsfråga utredd i detta sammanhang, alldenstund därigenom en tidsförlust skulle uppstå, vilken komme att menligt inverka på denna personals intresse, vilket krävde en snabb om ock mera provisorisk lösning.

Sedan nu förbemälda sakkunnige under nästlidet år avlämnat preliminärt utlåtande och numera i betydande omfattning fullföljt sitt uppdrag, synes tiden för en lösning av den till dem överlämnade frågan närma sig.

Det torde då kunna ifrågasättas, huruvida icke i detta sammanhang spörsmålet om en slutgiltig och rationell lösning av skogsvårdsstyrelsepersonalens pensionsfråga kunde och borde upptagas. Lämpligen synes

detta kunna ske genom att detta spörsmål jämväl överlämnades till de sakkunniga. Utan tvivel skulle detta kunna ske, utan att de sakkunnigas arbete i någon väsentlig grad fördröjdes.

Det förfarande, som nu tillämpas beträffande pensionering av skogsvårdsstyrelsernas personal, är så avpassat, att intet hinder förefinnes för omedelbar övergång till ett annat.

Vi tillåta oss alltså hemställa,

att riksdagen behagade i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda om och i vilken mån genom statens medverkan pension må kunna beredas den hos skogsvårdsstyrelserna i riket anställda personal samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 16 januari 1917.

Hugo Fahlén.

Oskar Nylander.

Gust. Barthelson.

F. Holmquist.

Gunnar Ekelund.